

SOUROZENECKÉ KONFLIKTY, KAMARÁDSKÉ KONFLIKTY

Nesnášenlivost

Místo popření negativních pocitů, pocity připusťte („Jo, to je teda hodně silný, co vidím, je tu hodně zlosti“)

Nabídnout fantazii, když je věc nemožné realizovat ve skutečnosti („Tyjo, to by ale bylo super, kdyby to tak šlo, kdybychom každý měli pro sebe vlastní polštářek tady ve třídě“)

Nepřátelství prezentovat jiným způsobem – kreativní vyjádření, zlost jde vybit jinak

Srovnávání

Vyhnout se nepříjemnému srovnávání

Vyhnout se kladnému srovnávání

Hlavně spravedlivě - k oběma stejně nejde!

- Nejsme schopni dát dětem stejně – zaměřit se na potřeby („Aha, tak Jarda potřebuje toto a ty potřebuješ toto, už tomu rozumím...“)
- Mám ráda oba stejně – vyjádřit jak mám ráda, ale u každého specificky

Stejný čas pro oba nejde

- Rozdělit čas podle potřeby
- Stejný čas – ale trávíme ho jinak – subjektivní prožívání času

Strkanice, hádky

- Věnovat prostor poranění, zraněnému, ne agresorovi v první řadě
- Vztáhnout se k chování – „stop bití, konec hádání“ místo „nebij ho, nebuď zlý“
- Už žádné oběti (místo: chudítko moje, on ti zase něco udělal...“)

Problémové chování

- Koncentrovat se na to, co děti svedou, na dovednosti, co mohou udělat příště, jak si příště poradit...

Zbytečné reakce

- Okamžitě přestaňte, raz, dva, tři
- Kdo to začal! Pravdu!
- Styďte se, hádka kvůli pár hračkám
- Je mi jedno, jak to začalo, hlavně ať to skončí
- Bolí mě z vás hlava, už je to tu zase
- Jsi už na toto velký, dej to sestře
- Proč si spolu nechcete hrát, to si užijete mnohem víc?
- Nebudete si hrát ani jeden

Hádka – kroky:

1. Popsat zlost, kterou sourozenci v té chvíli vůči sobě cítí.
2. Poslechnout si verzi každého dítěte s respektem (jasně vymezit čas – mluví A, B je ticho. I když by chtěl něco říct. Mluví B, A je ticho, i když by chtěl něco říct.
3. Dát najevo uznání, že je to těžká situace.
4. Vyjádřit důvěru v jejich schopnosti vzájemně problém vyřešit.

5. Odejít z pokoje.

Podpora: „Aha, takto to vidíš ty, a on to vidí zase takto..., fakt složitý. Napadá vás, jak by se to dalo řešit?“

Bitka:

1. Vážné: Popis situace: rychle a stručně: „Vidím, že se schyluje k bitce; a sakra tady je bitka, to ne! „(oddělit od sebe). „Do svého pokoje – každý jinam, teď je potřeba jít od sebe.“
2. Nerozpoznávám hru nebo vážnou bitku: Doptání se: „Je to ještě hra nebo je to vážné. Vypadá to už nebezpečně. Jaká máte pravidla?“
3. Handrkování: „Vidím, že se dohadujete. Co se děje?“ Mluví A, mluví B. Vyjádříme porozumění, vneseme otázku směrem k řešení. Odcházíme.

VLASTNICTVÍ:

„To je moje“

- Vyjádřit svůj vlastní názor a nechat na dětech (u starších)
- Mladší děti – potřebují podporu – vývojové hledisko

Porada:

Svolat poradou. Vysvětlit pravidla. Práce s emočními kartami – obavy, pocity. Ponechat čas na obhajobu. Co by potřebovali. Návrhy řešení – zapsat všechny nápady – i blbosti, nehodnotit. Rozhodování o řešení tak, aby vyhovovalo všem. Řešit problém.